

Nr 42.

*Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående
bestridande av kostnader för krigsskadeersättningar.*

(1:a avd.)

I propositionen nr 38 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 26 januari 1951, föreslagit riksdagen medgiva, att krigsskadeersättningar må tills vidare under budgetåren 1950/51 och 1951/52 utgå från anslaget till oförutsedda utgifter.

Under de senaste åren ha enstaka fall av krigsskador inträffat i vårt land. Det kan befaras, framhåller departementschefen, att sådana skador, sammanhängande med tidigare krigsförhållanden, komma att uppstå även framdeles, exempelvis genom minsprängning. Departementschefen anser det lämpligt, att krigsskadenämnden kan i fall av behov träda i funktion och fastställa ersättningar för sådana skador i enlighet med bestämmelserna i lagen om krigsskadeersättning. För detta ändamål behöva medel finnas tillgängliga. Med hänsyn till anslagsändamålets art och därmed sammanhängande förhållanden synes det departementschefen lämpligt, att förslagsanslaget till oförutsedda utgifter tills vidare under innevarande och nästa budgetår får tagas i anspråk för att gälda krigsskadeersättningar. Eventuellt inflytande gottgörelse från främmande makt borde tagas till uppbörd å anslaget. Krigsskadenämndens administrationskostnader ha ansetts tills vidare böra bestridas från tionde huvudtitelns kommittéanslag. Skulle det allmänna läget ändras så, att risk för mera betydande krigsskador uppkommer, torde, framhåller departementschefen, anslagsfrågan som helhet få upptagas till omprövning. Det bemyndigande att använda anslaget till oförutsedda utgifter, som nu föreslås, avser sålunda endast en situation, där det är uppenbart att en utdebitering av bidrag eller avgifter till att täcka statens kostnader icke bör komma i fråga.

Utskottet anser sig böra tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag men förutsätter givetvis i likhet med departementschefen, att anslagsfrågan som helhet upptages till omprövning, därest det allmänna läget skulle ändras så, att risk för mera betydande krigsskador uppkommer.

Utskottet hemställer,

att riksdagen må medgiva, att krigsskadeersättningar må tills vidare under budgetåren 1950/51 och 1951/52 utgå från anslaget till oförutsedda utgifter.

Stockholm den 6 mars 1951.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från f ö r s t a kammaren: herrar Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Mannerskantz, Ohlon, Leander, Heiding, Gillström, Eric Ericson, Näsström, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson, Edin, Axel Andersson, Lundgren och Jansson; samt

från a n d r a kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Bergström, Andersson i Malmö, Boman i Kieryd, Wallentheim, Svensson i Ljungskile, Lindholm, Rubbestad, Ståhl, Staxäng, Kollberg, Petterson i Degerfors, Johansson i Mysinge och Gustafsson i Stockholm.